

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial Del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 16 de desembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23102 LLEI 56/2003, de 16 de desembre, d'Ocupació. («BOE» 301, de 17-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Cortes Generales han aprovat esta llei i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La vigent Llei Bàsica d'Ocupació 51/1980, de 8 d'octubre, es va aprovar en un context en què la situació socioeconòmica, tecnològica i d'organització territorial presentava uns perfils ben diferents dels actuals. La dita situació es caracteritzava per l'existència d'un únic servici públic d'ocupació, que actuava formalment en règim de monopoli, centralitzat entorn de l'Institut Nacional d'Ocupació i amb competència en la totalitat del territori estatal. La implantació de les polítiques actives era molt moderada, mentres que la protecció per desocupació era concebuda exclusivament com a prestació econòmica en les situacions de falta de treball.

Al llarg dels últims anys, l'entorn social, econòmic, organitzatiu i tecnològic ha experimentat canvis fonamentals.

Efectivament, en primer terme, l'evolució del mercat de treball en el llarg període de temps transcorregut des de l'aprovació de la Llei Bàsica d'Ocupació ha vist com es produïen situacions de pèrdua de llocs de treball, amb expulsió d'este dels col·lectius més sensibles, al mateix temps que augmentava la dificultat del seu accés a l'ocupació, la desocupació i les taxes de temporalitat en la contractació, accentuant-se els desequilibris territorials.

Junt amb això, s'han produït situacions expansives que han permès la creació d'ocupació. No obstant això, persistix una alta taxa de desocupació i una baixa taxa d'ocupació, comparativament amb les xifres de la Unió Europea, especialment per al col·lectiu de dones. A més, es mantenen dificultats d'incorporació al mercat de treball de determinats col·lectius, amb especial incidència en la desocupació de llarga duració, carències de capacitat de la població treballadora, retencions a la mobilitat geogràfica i funcional, desequilibris entre els distints mercats de treball, una excessiva temporalitat en l'ocupació i una escassa taxa de participació dels servicis públics d'ocupació en la intermediació laboral.

Diversos factors addicionals han afectat el mercat de treball en estos anys: l'evolució demogràfica, primer amb la pressió exercida pels joves en l'accés a la seua pri-

mera ocupació i, posteriorment, amb l'envelliment de la població activa; el fenomen immigratori, amb la consegüent arribada d'importants recursos humans procedents de l'exterior al nostre mercat de treball; d'una altra banda, el desenvolupament fulgurant de les tecnologies de la informació i de la comunicació; la nova orientació de la política social (de l'assistència passiva als incentius per a la reinserció laboral), o l'obertura als agents privats dels servicis d'informació, orientació i intermediació, constitueixen un conjunt formidable de reptes a què s'enfronta una política d'ocupació que tendix a la plena ocupació.

Però no sols s'ha transformat i s'ha tornat més complex el mercat de treball en què actuen els servicis públics d'ocupació, també ha canviat l'entorn polític i institucional. El mètode tradicional de gestió estatal del mercat de treball ha donat pas a plantejaments més descentralitzats amb transferències de funcions i servicis per a l'execució de les polítiques actives d'ocupació a les comunitats autònomes. D'una altra banda, el finançament d'estes polítiques té un component important de fons procedents de la Unió Europea, a través del Servici Públic d'Ocupació Estatal, encara que la gestió d'estes es du a terme per les Administracions autonòmiques.

En l'actualitat, els servicis públics d'ocupació han d'actuar en un entorn més competitiu, complex i dinàmic i han de posicionar-se en el mercat prestant un servici de qualitat als seus usuaris.

Finalment, la globalització de l'economia i el progrés d'integració europea ja no permeten pensar i actuar només en clau nacional. L'estratègia de coordinació de polítiques iniciada en la Unió Europea —política econòmica, a través de les Grans Orientacions de Política Econòmica, i política d'ocupació, a través de les Directrius d'Ocupació i els Plans nacionals d'acció per a l'ocupació, en coordinació amb l'estratègia d'inclusió social— obliga a l'Estat espanyol a establir objectius quantificats d'actuació amb desocupats, alhora que la Unió Europea vincula la distribució de fons europeus (Fons Social Europeu) a l'èxit dels dits objectius, la qual cosa necessàriament obliga a l'establiment de mecanismes que facen possible el seu compliment.

En este context, esta llei té per objectiu incrementar l'eficiència del funcionament del mercat de treball i millorar les oportunitats d'incorporació a este per a aconseguir l'objectiu del plena ocupació, en línia amb el que reiteradament els caps d'Estat i de Govern han acordat en les cimeres de la Unió Europea, des de l'inici del procés de Luxemburg fins a la seua ratificació en la Cimetera de Barcelona. Això es tradueix a oferir als desocupats, des dels principis d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació, transparència, gratuïtat, efectivitat i qualitat en la prestació de servicis, una atenció preventiva i personalitzada pels servicis públics d'ocupació, amb especial atenció als col·lectius desfavorits, entre els quals les persones amb discapacitat ocupen un lloc preferent. Les polítiques d'ocupació han de funcionar com a instruments incentivadors per a la incorporació efectiva dels desocupats al mercat de treball, estimulant la busca activa d'ocupació i la mobilitat geogràfica i funcional.

Des d'una perspectiva d'harmonització del nou model amb l'actual distribució de competències constitucionals entre l'Estat i les comunitats autònomes, en matèria de política d'ocupació, els objectius se centren a assegurar la cooperació i coordinació entre les Administracions implicades de manera que s'aconsegueisca la màxima efectivitat mobilitzant i optimitzant tots els recursos disponibles. L'instrument nuclear per a aconseguir esta finalitat és el Sistema Nacional d'Ocupació, considerat este com un conjunt d'estructures, mesures i accions necessàries per a promoure i desenvolupar la política d'ocupació, que té com a finalitat el desenvolupament

s
lupament de programes i mesures que tendixen a la consecució de la plena ocupació en els termes acordats en la Cimera de Caps d'Estat i de Govern de Lisboa. Este Sistema està integrat pel Servici Públic d'Ocupació Estatal i els Servicis Públics de les comunitats autònomes. Els seus òrgans són la Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals i el Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació. Els seus instruments, el Pla nacional d'acció per a l'ocupació, el Programa anual de treball del Sistema Nacional d'Ocupació i el Sistema d'informació dels Servicis Públics d'Ocupació. La participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en este sistema, així com en els Servicis Públics d'Ocupació Estatal i de les comunitats autònomes, a més de ser necessària en un model constitucional com l'espanyol i respectuosa amb els nostres compromisos internacionals, aporta, finalment, majors garanties de cohesió i èxit al projecte.

Finalment, és objectiu essencial de la llei la definició de la intermediació laboral, instrument bàsic de la política d'ocupació, en què cap la col·laboració amb la societat civil, amb respecte als principis constitucionals i d'acord amb criteris d'objectivitat i eficàcia. La llei estableix també un concepte més modern de les polítiques actives d'ocupació, verdaderes ferramentes d'activació davant de la desocupació, que es complementen i relacionen amb la prestació econòmica per desocupació i s'articulen entorn d'itineraris d'atenció personalitzada als demandants d'ocupació, en funció de les seues característiques i requeriments personals i professionals.

TÍTOL PRELIMINAR

De la política d'ocupació

CAPÍTOL ÚNIC

Normes generals

Article 1. *Definició.*

Tenint en compte el que estableixen els articles 40 i 41 de la Constitució, la política d'ocupació és el conjunt de decisions adoptades per l'Estat i les comunitats autònomes que tenen com a finalitat el desenvolupament de programes i mesures tendents a la consecució del plena ocupació, així com la qualitat en l'ocupació, a l'adequació quantitativa i qualitativa de l'oferta i demanda d'ocupació, a la reducció de les situacions de desocupació i a la deguda protecció en les situacions de desocupació.

La política d'ocupació es desenvoluparà, dins de les orientacions generals de la política econòmica, en l'àmbit de l'estratègia coordinada per a l'ocupació regulada pel Tractat constitutiu de la Comunitat Europea.

Article 2. *Objectius de la política d'ocupació.*

Són objectius generals de la política d'ocupació:

a) Garantir l'efectiva igualtat d'oportunitats i la no-discriminació, tenint en compte el que preveu l'article 9.2 de la Constitució Espanyola, en l'accés a l'ocupació i en les accions orientades a aconseguir-la, així com la lliure elecció de professió o ofici sense que pugui prevaldre cap discriminació, en els termes establits en l'article 17 de l'Estatut dels Treballadors.

Estos principis s'aplicaran als nacionals d'Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i, en els termes que determine la normativa reguladora dels seus drets i llibertats, als restants estrangers.

b) Mantindre un sistema eficaç de protecció davant de les situacions de desocupació, que comprén les polítiques actives d'ocupació i les prestacions per desocupació, assegurant la coordinació entre estes i la col·laboració entre els distints ens implicats en l'execució de la política d'ocupació i la seua gestió i la interrelació entre les distintes accions d'intermediació laboral.

c) Adoptar un enfocament preventiu davant de la desocupació, especialment de llarga duració, facilitant una atenció individualitzada als desocupats, per mitjà d'accions integrades de polítiques actives que milloren la seua ocupabilitat.

Igualment, la política d'ocupació tendirà a adoptar un enfocament preventiu davant de la desocupació i d'anticipació del canvi a través d'accions formatives que faciliten al treballador el manteniment i la millora de la seua qualificació professional, empleabilitat i, si és el cas, requalificació i adaptació de les seues competències professionals als requeriments del mercat de treball.

d) Assegurar polítiques adequades d'integració laboral dirigides a aquells col·lectius que presenten més dificultats d'inserció laboral, especialment jòvens, dones, discapacitats i parats de llarga duració majors de 45 anys.

e) Mantindre la unitat del mercat de treball en tot el territori estatal, tenint en compte les característiques específiques i diverses dels diferents territoris i promovent la correcció dels desequilibris territorials i socials.

f) Assegurar la lliure circulació dels treballadors i facilitar la mobilitat geogràfica, tant en l'àmbit estatal com en l'europeu, dels qui desitgen traslladar-se per raons d'ocupació.

g) Coordinar la seua articulació amb la dimensió del fenomen migratori intern i extern, d'acord amb el que estableixen els paràgrafs a) i d) en col·laboració amb les comunitats autònomes, en el marc de les seues respectives competències.

Article 3. *Planificació i execució de la política d'ocupació.*

1. En l'àmbit de competència estatal correspon al Govern, a través del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, en el marc dels acords adoptats per la Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals, la coordinació de la política d'ocupació.

Igualment, correspon al Govern, a proposta del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, i amb un informe previ d'este ministeri a la Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals, l'aprovació dels projectes de normes amb rang de llei i l'elaboració i aprovació de les disposicions reglamentàries en relació amb la intermediació i col·locació en el mercat de treball, foment d'ocupació, protecció per desocupació, formació professional ocupacional i contínua en l'àmbit estatal, així com el desenvolupament de la dita ordenació, tot això sense perjudic de les competències que en matèria d'estrangeria corresponen al Ministeri de l'Interior.

En tot cas, correspon al Govern, a través del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, la gestió i control de les prestacions per desocupació.

2. De conformitat amb la Constitució i els seus Estatuts d'Autonomia, correspon a les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial el desenvolupament de la política d'ocupació, el foment de l'ocupació i l'execució de la legislació laboral i dels programes i mesures que els hagen sigut transferides.

3. Els Plans nacionals d'acció per a l'ocupació s'elaboraran pel Govern, a través del Ministeri de Treball i Assumptes Socials amb la participació de les comu-

nitats autònomes, i es definiran d'acord amb l'Estratègia Europea d'Ocupació, configurant-se com un instrument essencial de planificació de la política d'ocupació. Així mateix es comptarà amb la participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives. Les mesures contingudes en els Plans nacionals d'acció per a l'ocupació estaran coordinades i integrades amb la resta de polítiques d'origen estatal i de la Unió Europea i, especialment, amb les establides en els Plans d'integració social, amb les quals hauran de guardar la coherència necessària per a garantir la seua màxima efectivitat.

Les comunitats autònomes, en els seus respectius àmbits territorials, establiran els seus programes d'ocupació, d'acord amb les obligacions establides per l'Estratègia Europea d'Ocupació, a través dels Plans nacionals d'acció per a l'ocupació.

Article 4. *La dimensió local de la política d'ocupació.*

D'acord amb el que estableix l'Estratègia Europea d'Ocupació, les polítiques d'ocupació en el seu disseny i model de gestió hauran de tindre en compte la seua dimensió local per a ajustar-les a les necessitats del territori, de manera que afavorisquen i donen suport a les iniciatives de generació d'ocupació en l'àmbit local.

De conformitat amb la Constitució, amb els Estatuts d'Autonomia i amb la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes establiran els mecanismes de col·laboració oportuns i si és el cas de participació amb les corporacions locals per a l'execució dels programes i mesures de les polítiques actives d'ocupació.

TÍTOL I

El Sistema Nacional d'Ocupació

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 5. *Concepte.*

S'entén per Sistema Nacional d'Ocupació el conjunt d'estructures, mesures i accions necessàries per a promoure i desenvolupar la política d'ocupació. El Sistema Nacional d'Ocupació està integrat pel Servici Públic d'Ocupació Estatal i els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes.

Article 6. *Fins.*

1. El Sistema Nacional d'Ocupació haurà de garantir el compliment dels fins següents:

a) Fomentar l'ocupació i donar suport a la creació de llocs de treball, en especial dirigits a persones amb més dificultat d'inserció laboral.

b) Oferir un servici d'ocupació públic i gratuït a treballadors i empresaris, capaç de captar les ofertes d'ocupació del mercat de treball, sobre la base d'una atenció eficaç i de qualitat amb vista a incrementar progressivament les seues taxes d'intermediació laboral.

c) Facilitar la informació necessària que permet a als demandants d'ocupació trobar un treball o millorar les seues possibilitats d'ocupació, i als empleadors, contractar els treballadors adequats apropiats a les seues necessitats, assegurant el principi d'igualtat en l'accés dels

treballadors i empresaris als servicis prestats pel servici públic d'ocupació.

d) Assegurar que els servicis públics d'ocupació, en l'àmbit de les seues respectives competències, apliquen les polítiques actives conforme als principis d'igualtat i no-discriminació, en els termes previstos en l'article 9 de la Constitució, i promouen la superació dels desequilibris territorials.

e) Garantir l'aplicació de les polítiques actives d'ocupació i de l'acció protectora per desocupació.

f) Assegurar la unitat del mercat de treball en tot el territori espanyol i la seua integració en el mercat únic europeu, així com la lliure circulació dels treballadors.

g) Impulsar la cooperació del servici públic d'ocupació i de les empreses en aquelles accions de polítiques actives i qualificació professional que estes desenvolupen i que puguen resultar efectives per a la integració laboral, la formació o requalificació dels desocupats.

2. En el compliment d'estos fins, el Sistema Nacional d'Ocupació serà objecte d'avaluació periòdica a fi d'adequar les seues estructures, mesures i accions a les necessitats reals del mercat laboral.

Article 7. *Òrgans del Sistema Nacional d'Ocupació.*

1. Els òrgans del Sistema Nacional d'Ocupació són:

a) La Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals, que és l'instrument general de col·laboració, coordinació i cooperació entre l'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes en matèria de política d'ocupació i especialment en l'elaboració dels Plans nacionals d'acció per a l'ocupació. Així mateix li correspon l'aprovació del Programa anual de treball del sistema nacional d'ocupació.

b) El Consell General del Sistema Nacional d'Ocupació, que és l'òrgan consultiu de participació institucional en matèria de política d'ocupació. El Consell estarà integrat per un representant de cada una de les comunitats autònomes i pel mateix nombre de membres de l'Administració General de l'Estat, de les organitzacions empresarials i de les organitzacions sindicals més representatives. Per a l'adopció d'acords es ponderaran els vots de les organitzacions empresarials i els de les organitzacions sindicals perquè cada una d'estes dos representacions compte amb el mateix pes que el conjunt dels representants d'ambdós Administracions, mantenint així el caràcter tripartit del Consell. Reglamentàriament es determinaran les seues funcions, d'acord amb les atribuïdes al Sistema Nacional d'Ocupació per l'article 9 d'esta llei, entre les quals es troba la de consulta i informe del Pla nacional d'acció per a l'ocupació i del Programa anual de treball d'este Sistema Nacional d'Ocupació.

2. La coordinació del Sistema Nacional d'Ocupació es durà a terme principalment a través dels instruments següents:

- El Pla nacional d'acció per a l'ocupació.
- El Programa anual de treball del Sistema Nacional d'Ocupació.
- El Sistema d'informació dels Servicis Públics d'Ocupació.

Article 8. *Principis d'organització i funcionament.*

L'organització i funcionament del Sistema Nacional d'Ocupació es basarà en els principis següents:

1. Participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en el Servici Públic d'O-

s cupació Estatal i en els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes, en la forma en què estos determinen, d'acord amb el que preveu esta llei.

2. Transparència en el funcionament del mercat de treball i establiment de les polítiques necessàries per a assegurar la lliure circulació de treballadors per raons d'ocupació o formació, tenint en compte, com a elements essencials per a garantir este principi, els següents:

a) Integració, compatibilitat i coordinació dels sistemes d'informació. El Servici Públic d'Ocupació Estatal i els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes col·laboraran en la creació, explotació i manteniment d'un sistema d'informació comuna que s'organitzarà amb una estructura informàtica integrada i compatible. Això permetrà dur a terme de forma adequada les funcions d'intermediació laboral sense barreres territorials, el registre de desocupació, les estadístiques comunes, la comunicació del contingut dels contractes i el seguiment i control de la utilització de fons procedents de l'Administració General de l'Estat o europea per a la seua justificació.

b) Existència d'un lloc comú en xarxa telemàtica que possibilita el coneixement pels ciutadans de les ofertes, demandes d'ocupació i oportunitats de formació existents en tot el territori de l'Estat, així com en la resta dels països de l'Espai Econòmic Europeu, que respecte el que estableix la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

3. Els Servicis Públics d'Ocupació són els responsables d'assumir, en els termes establits en esta llei, l'execució de les polítiques actives d'ocupació, sense perjudi que puguen establir-se instruments de col·laboració amb altres entitats que actuaran sota la seua coordinació. Les dites entitats hauran de respectar en tot cas els principis d'igualtat i no discriminació.

La col·laboració d'estes entitats s'orientarà en funció de criteris objectius d'eficàcia, qualitat i especialització en la prestació del servici encomanat, d'acord en tot cas amb el que estableix la normativa corresponent. La col·laboració dels interlocutors socials haurà de considerar-se de manera específica.

4. Qualitat en la prestació del servici, afavorint l'impuls i la permanent millora dels servicis públics d'ocupació per a adaptar-se a les necessitats del mercat de treball, amb aprofitament de les noves tecnologies com a element dinamitzador del canvi, amb dotació suficient de recursos humans i materials que possibiliten una atenció especialitzada i personalitzada tant als demandants d'ocupació com a les empreses.

Article 9. *Funcions del Sistema Nacional d'Ocupació.*

1. Aplicar l'Estratègia Europea d'Ocupació, en el marc de les seues competències, a través dels Plans nacionals d'acció per a l'ocupació.

2. Garantir la coordinació i cooperació del Servici Públic d'Ocupació Estatal i els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes, prestant especial atenció a la coordinació entre les polítiques actives d'ocupació i les prestacions per desocupació.

3. Establir objectius concrets i coordinats a través del Programa anual de treball del Sistema Nacional d'Ocupació que permeten avaluar els resultats i eficàcia de les polítiques d'ocupació i definir indicadors comparables.

4. Impulsar i coordinar la permanent adaptació dels servicis públics d'ocupació a les necessitats del mercat de treball, en el marc dels acords a què s'arriben en la Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals.

5. Informar, proposar i recomanar a les Administracions públiques sobre qüestions relacionades amb les polítiques actives d'ocupació.

6. Analitzar el mercat laboral en els distints sectors d'activitat i àmbits territorials a fi d'adequar les polítiques actives d'ocupació a les seues necessitats, així com per a determinar la situació nacional d'ocupació que contribueix a la fixació de les necessitats de treballadors estrangers, d'acord amb la normativa derivada de la política migratòria.

CAPÍTOL II

El Servici Públic d'Ocupació Estatal

Article 10. *Concepte.*

El Servici Públic d'Ocupació Estatal és l'organisme autònom de l'Administració General de l'Estat a qual se li encomana l'ordenació, desenvolupament i seguiment dels programes i mesures de la política d'ocupació, en el marc del que estableix esta llei.

Article 11. *Naturalesa i règim jurídic.*

El Servici Públic d'Ocupació Estatal és un organisme autònom dels previstos en el capítol II del títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, adscrit al Ministeri de Treball i Assumptes Socials, a través del seu titular.

Com a organisme autònom té personalitat jurídica pròpia i independent de l'Administració General de l'Estat, plena capacitat d'obrar per al compliment de les seues funcions, patrimoni i tresoreria propis, així com autonomia de gestió, es regix pel que estableix la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'Organització i Funcionament de l'Administració General de l'Estat, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, la Llei General Pressupostària i per les altres disposicions d'aplicació als organismes autònoms de l'Administració General de l'Estat.

Article 12. *Organització.*

El Servici Públic d'Ocupació Estatal s'articula entorn d'una estructura central i d'una estructura perifèrica, per al compliment de les seues competències. Les organitzacions empresarials i sindicals més representatives participaran, de forma tripartida i paritària, en els seus òrgans corresponents.

En tot cas, l'estructura central es dotarà d'un consell general i d'una comissió executiva, la composició i funció dels quals s'establiran reglamentàriament, d'acord amb les competències atribuïdes al Servici Públic d'Ocupació Estatal.

Article 13. *Competències.*

El Servici Públic d'Ocupació Estatal tindrà les competències següents:

a) Elaborar i elevar al Ministeri de Treball i Assumptes Socials les propostes normatives d'àmbit estatal en matèria d'ocupació que siguen procedents.

b) Formular l'avantprojecte de pressupost d'ingressos i gastos.

c) Percebre les ajudes de fons europeus per al cofinançament d'accions a càrrec del seu pressupost i procedir a la justificació d'estes, a través de l'autoritat de gestió designada per la normativa de la Unió Europea.

d) Col·laborar amb les comunitats autònomes en l'elaboració del Pla nacional d'acció per a l'ocupació, ajustat a l'Estratègia Europea d'Ocupació, i del Programa anual

de treball del Sistema Nacional d'Ocupació. Les organitzacions empresarials i sindicals més representatives participaran en l'elaboració d'este Pla nacional d'acció per a l'ocupació i rebran informació periòdica sobre el seu desenvolupament i avaluació. La dita periodicitat no haurà de ser superior a sis mesos.

e) Gestionar els programes finançats a càrrec de la reserva de crèdit establida en el seu pressupost de gastos. Estos programes seran:

1r. Programes l'execució dels quals afecte un àmbit geogràfic superior al d'una comunitat autònoma, quan estos exigisquen la mobilitat geogràfica dels desocupats o treballadors participants en estos a una altra comunitat autònoma diferent de la seua i necessiten una coordinació unificada.

2n. Programes per a la millora de l'ocupació dels demandants d'ocupació per mitjà de la col·laboració del Servei Públic d'Ocupació Estatal amb òrgans de l'Administració General de l'Estat o els seus organismes autònoms per a la realització d'accions formatives i execució d'obres i servicis d'interès general i social relatives a competències exclusives de l'Estat.

3r. Programes d'intermediació i polítiques actives d'ocupació l'objectiu del qual siga la integració laboral de treballadors immigrants, realitzats en els seus països d'origen, facilitant l'ordenació dels fluxos migratoris.

La reserva de crèdit a què fa referència este paràgraf e) es dotarà anualment, amb un informe previ de la Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals, per la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat. Dels resultats de les actuacions finançades a càrrec d'estos s'informarà anualment la dita Conferència Sectorial.

f) Dur a terme investigacions, estudis i anàlisi sobre la situació del mercat de treball i els instruments per a millorar-lo, en col·laboració amb les respectives comunitats autònomes.

g) Mantindre les bases de dades que garantisquen el registre públic d'ofertes, demandes i contractes, mantindre l'observatori de les ocupacions i elaborar les estadístiques en matèria d'ocupació en l'àmbit estatal.

h) La gestió i el control de les prestacions per desocupació, sense perjudi de la comesa de vigilància i exigència del compliment de les normes legals i reglamentàries sobre obtenció i gaudiment de les prestacions del sistema de la Seguretat Social que l'article 3 de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, Ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, atribuïx als funcionaris del Cos Superior d'Inspectors de Treball i Seguretat Social i del Cos de Subsinspectors d'Ocupació i Seguretat Social.

A l'efecte de garantir la coordinació entre polítiques actives i prestacions per desocupació, la gestió d'esta prestació es desenvoluparà per mitjà de sistemes de cooperació amb els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes. El Servei Públic d'Ocupació Estatal haurà de col·laborar amb les comunitats autònomes que hagen assumit el traspàs de les competències.

i) Qualsevol altres competències que legalment o reglamentàriament se li atribuïsquen.

Article 14. *Pressupostació de fons d'ocupació d'àmbit nacional.*

1. L'Estat, a través del Servei Públic d'Ocupació Estatal, té les competències en matèria de fons d'ocupació d'àmbit nacional, que figuraran en el seu pressupost degudament identificats i desagregats. Estos fons, que no formen part del cost efectiu dels traspàsos de competències de gestió a les comunitats autònomes, es distribuïran de conformitat amb el que estableix la normativa pressupostària, quan corresponguen a programes la gestió de la qual ha sigut transferida.

2. En la distribució dels fons a les comunitats autònomes acordada en la Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals, s'identificarà aquella part d'estos destinada a polítiques actives per als col·lectius que específicament es determinen d'acord amb les prioritats de l'Estratègia Europea d'Ocupació i tenint en compte les peculiaritats existents en les diferents comunitats autònomes, a fi de garantir el compliment del Pla nacional d'ocupació.

Serà objecte de devolució al Servei Públic d'Ocupació Estatal els fons amb destí específic que no s'hagen utilitzat per a este fi, llevat que, per circumstàncies excepcionals, sobrevingudes i d'urgent atenció estos fons hagen d'utilitzar-se per a altres col·lectius dins de les finalitats pressupostàries específiques, caldrà en qualsevol altre cas informe del Ministeri d'Hisenda. En tot cas, el Servei Públic d'Ocupació Estatal i el corresponent òrgan de la comunitat autònoma acordaran la reassignació d'estos fons, reassignació que en cap cas donarà lloc a la modificació del pressupost del Servei Públic d'Ocupació Estatal.

3. Del total dels fons d'ocupació d'àmbit nacional s'establirà una reserva de crèdit, no subjecta a la distribució a què es fa referència en els apartats anteriors, per a gestionar pel Servei Públic d'Ocupació Estatal els programes assenyalats en el paràgraf e) de l'article 13 d'esta llei.

Article 15. *Polítiques actives cofinançades pels fons de la Unió Europea.*

1. En la distribució dels fons a gestionar per les comunitats autònomes a què es referix l'article anterior, segons el procediment previst en la Llei General Pressupostària, s'identificaran els programes cofinançats pels fons de la Unió Europea.

2. Quan les polítiques actives estiguen cofinançades per fons de la Unió Europea, les comunitats autònomes que hagen assumit la seua gestió assumiran, igualment, la responsabilitat financera derivada del compliment dels requisits previstos en la legislació comunitària aplicable.

Article 16. *Òrgans de seguiment i control dels fons.*

1. Són òrgans de seguiment i control dels fons d'ocupació d'àmbit nacional:

- a) El Servei Públic d'Ocupació Estatal.
- b) Els òrgans de les comunitats autònomes, respecte de la gestió transferida.
- c) La Inspecció de Treball i Seguretat Social.
- d) La Intervenció General de l'Administració de l'Estat.
- e) El Tribunal de Comptes.
- f) En la mesura que els fons estiguen cofinançats per la Unió Europea, els òrgans corresponents d'esta, així com, en l'àmbit estatal, els organismes designats com a autoritats de gestió i autoritats pagadores dels fons estructurals.

2. Les accions de control s'exerciran per estos òrgans de conformitat amb la normativa que els és d'aplicació.

CAPÍTOL III

Els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes

Article 17. *Concepte i competències.*

1. S'entén per Servei Públic d'Ocupació de les comunitats autònomes els òrgans o entitats d'estes a

s
 què les dites Administracions encomanen, en els seus respectius àmbits territorials, l'exercici de les funcions necessàries per a la gestió de la intermediació laboral, segons el que estableixen l'article 20 i següents d'esta Llei, i de les polítiques actives d'ocupació, a les quals es referixen els articles 23 i següents d'esta disposició.

2. Els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes i el Servici d'Ocupació Públic Estatal participaran en l'elaboració de la proposta del Programa anual de treball del Sistema Nacional d'Ocupació, per a la seua aprovació per la Conferència Sectorial d'Assumptes Laborals i posterior execució en els seus respectius àmbits territorials.

Article 18. *Organització.*

Els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes, en funció de la seua capacitat d'autoorganització, es dotaran dels òrgans de direcció i estructura per a prestació del servici al ciutadà.

Estos Servicis Públics d'Ocupació comptaran amb la participació de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en els òrgans de representació de caràcter consultiu, en la forma en què es preveja per les comunitats autònomes, tenint la dita participació caràcter tripartit i paritari.

Article 19. *Finançament autonòmic de les polítiques actives d'ocupació.*

Les polítiques actives desenvolupades en les comunitats autònomes i el finançament de les quals no corresponga al Servici Públic d'Ocupació Estatal, o si és el cas les complementàries de les del Servici Públic Estatal, es finançaran, si és el cas, amb les corresponents partides que els pressupostos de la comunitat autònoma estableixen, així com amb la participació en els fons procedents de la Unió Europea.

TÍTOL II

Instrumentes de la política d'ocupació

CAPÍTOL I

La intermediació laboral

Article 20. *Concepte.*

La intermediació laboral és el conjunt d'accions que tenen com a objecte posar en contacte les ofertes de treball amb els demandants d'ocupació per a la seua col·locació. La intermediació laboral té com a finalitat proporcionar als treballadors una ocupació adequada a les seues característiques i facilitar als empleadors els treballadors més apropiats als seus requeriments i necessitats.

Article 21. *Agents de la intermediació.*

A l'efecte del Sistema Nacional d'Ocupació, la intermediació en el mercat de treball es realitzarà a través de:

- Els servicis públics d'ocupació, per si mateixos o a través de les entitats que col·laboren amb estos.
- Les agències de col·locació, degudament autoritzades.

- Aquells altres servicis que reglamentàriament es determinen per als treballadors en l'exterior.

Article 22. *Principis bàsics de la intermediació dels servicis públics d'ocupació.*

1. Els servicis públics d'ocupació assumeixen la dimensió pública de la intermediació laboral, si bé podran establir amb altres entitats convenis, acords o altres instruments de coordinació que tinguen com a objecte afavorir la col·locació de demandants d'ocupació.

2. La intermediació laboral realitzada pels servicis públics d'ocupació i les agències de col·locació, així com les accions d'intermediació que puguen realitzar altres entitats col·laboradores d'aquells, es prestaran d'acord amb els principis constitucionals d'igualtat d'oportunitats en l'accés a l'ocupació i no-discriminació, garantint-se la plena transparència en el funcionament d'estos.

3. A fi d'assegurar el compliment dels esmentats principis, els servicis públics d'ocupació garantiran que el procés específic de selecció i cassació entre oferta de treball i demanda d'ocupació correspon, amb caràcter general, al servici públic d'ocupació i a les agències de col·locació degudament autoritzades.

En el supòsit de col·lectius amb especials dificultats d'inserció laboral, els servicis públics d'ocupació podran comptar amb entitats col·laboradores especialitzades per a realitzar el procés a què es referix el paràgraf anterior.

4. La intermediació laboral realitzada pels servicis públics d'ocupació, per si mateixos o a través de les entitats que col·laboren amb estos, conforme al que estableix este capítol, es realitzarà de forma gratuïta per als treballadors i per als empleadors.

CAPÍTOL II

Les polítiques actives d'ocupació

Article 23. *Concepte de polítiques actives d'ocupació.*

1. S'entén per polítiques actives d'ocupació el conjunt de programes i mesures d'orientació, ocupació i formació que tenen com a objecte millorar les possibilitats d'accés a l'ocupació dels desocupats en el mercat de treball, per compte propi o alié, i l'adaptació de la formació i requalificació per a l'ocupació dels treballadors, així com aquelles altres destinades a fomentar l'esperit empresarial i l'economia social.

Les polítiques definides en el paràgraf anterior hauran de desenvoluparse-se en tot l'Estat, tenint en compte l'Estratègia Europea d'Ocupació, les necessitats dels demandants d'ocupació i els requeriments dels respectius mercats de treball, de manera coordinada entre els agents de formació professional i intermediació laboral que realitzen estes accions, a fi d'afavorir la col·locació dels demandants d'ocupació.

2. Les dites polítiques es complementaran i es relacionaran, si és el cas, amb la protecció per desocupació regulada en el títol III del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny. L'acció protectora per desocupació a què es referix l'article 206 del referit text legal comprén les prestacions per desocupació de nivell contributiu i assistencial i les accions que integren les polítiques actives d'ocupació.

Article 24. *L'enfocament preventiu de les polítiques actives d'ocupació.*

1. D'acord amb les directrius derivades de l'Estratègia Europea d'Ocupació, en les quals s'estableix el trac-

tament preventiu de les situacions de desocupació de llarga duració i segons la normativa reguladora dels fons estructurals de la Unió Europea, els servicis públics d'ocupació orientaran la seua gestió per a facilitar noves oportunitats d'incorporació a l'ocupació als desocupats abans que estos passen a una situació de desocupació de llarga duració.

2. L'articulació dels servicis i polítiques actives en favor dels desocupats s'ordenarà pels servicis públics d'ocupació en un itinerari d'inserció laboral individualitzat, en col·laboració amb el demandant d'ocupació d'acord amb les circumstàncies professionals i personals d'este.

3. Els demandants d'ocupació hauran de participar, d'acord amb el que estableix els seus itineraris d'inserció laboral individualitzats, en les polítiques actives d'ocupació, amb la finalitat de millorar les seues oportunitats d'ocupació.

Article 25. *Classificació.*

1. Els programes i mesures que integren les polítiques actives d'ocupació s'orientaran i s'ordenaran per la corresponent norma reguladora, per mitjà d'actuacions que perseguisquen els següents objectius:

- a) Informar i orientar cap a la busca activa d'ocupació.
- b) Desenvolupar programes de formació professional ocupacional i contínua i qualificar per al treball.
- c) Facilitar la pràctica professional.
- d) Crear i fomentar l'ocupació, especialment l'estable i de qualitat.
- e) Fomentar l'autoocupació, l'economia social i el desenvolupament de les xicotetes i mitjanes empreses.
- f) Promoure la creació d'activitat que genere ocupació.
- g) Facilitar la mobilitat geogràfica.
- h) Promoure polítiques destinades a la inserció laboral de persones en situació o risc d'exclusió social.

En el disseny d'estes polítiques es tindrà en compte de manera activa l'objectiu de la igualtat de tracte entre hòmens i dones per a garantir en la pràctica la plena igualtat per raó de sexe, així com l'objectiu de garantir la igualtat d'oportunitats i no-discriminació, en els termes previstos en el paràgraf a) de l'article 2 d'esta llei.

2. Els programes de formació professional ocupacional i contínua es desenvoluparan d'acord amb el que estableix esta llei, així com en la Llei Orgànica de les Qualificacions i de la Formació Professional i en les normes que es dicten per a la seua aplicació.

Article 26. *Collectius prioritaris.*

1. El Govern i les comunitats autònomes adoptaran, d'acord amb els preceptes constitucionals i estatutaris, així com amb els compromisos assumits en l'àmbit de la Unió Europea, programes específics destinats a fomentar l'ocupació de les persones amb especials dificultats d'integració en el mercat de treball, especialment jòvens, dones, parats de llarga duració majors de 45 anys, discapacitats i immigrants, amb respecte a la legislació d'estrangeria.

2. Tenint en compte les especials circumstàncies d'estos collectius, els servicis públics d'ocupació asseguraran el disseny d'itineraris d'inserció que combinen les diferents mesures i polítiques, degudament ordenades i ajustades al perfil professional d'estos desocupats i a les seues necessitats específiques. Quan això siga necessari, els servicis públics d'ocupació valoraran la necessitat de coordinació amb els servicis socials per a donar una millor atenció al desocupat.

CAPÍTOL III

La coordinació entre les polítiques actives i la protecció econòmica davant de la desocupació

Article 27. *La inscripció dels beneficiaris de prestacions com a demandants d'ocupació i la seua participació en les polítiques actives d'ocupació.*

1. Els sol·licitants i perceptors de prestacions i subsidis per desocupació hauran d'inscriure's i mantindre la inscripció com a demandants d'ocupació en el servici públic d'ocupació.

2. La inscripció com a demandant d'ocupació es realitzarà amb plena disponibilitat per a acceptar una oferta de col·locació adequada.

3. Les Administracions públiques competents en la gestió de polítiques actives garantirán l'aplicació de les polítiques actives d'ocupació als beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació, en el marc del que s'establisca d'acord amb el que preveu l'article 14.2 d'esta llei. A este efecte, s'haurà d'atendre per mitjà de les dites polítiques, com a mínim, al volum de beneficiaris proporcional a la participació que estos tinguen en el total de desocupats del seu territori.

4. Els beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació inscrita en els servicis públics d'ocupació hauran de participar en les polítiques actives d'ocupació que es determinen en l'itinerari d'inserció. Les Administracions públiques competents hauran de verificar el compliment de les obligacions com a demandants d'ocupació dels beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació i hauran de comunicar els incompliments d'eixes obligacions al Servici Públic d'Ocupació Estatal, en el moment en què es produïsquen o coneugen.

Article 28. *Cooperació i col·laboració entre els servicis públics d'ocupació que gestionen les polítiques actives i el Servici Públic d'Ocupació Estatal en matèria de protecció econòmica davant de la desocupació.*

1. Les Administracions i els organismes públics que tinguen atribuïdes la competència de la gestió de l'ocupació i el Servici Públic d'Ocupació Estatal hauran de cooperar i col·laborar en l'exercici de les seues competències garantint la coordinació de les distintes actuacions d'intermediació i inserció laboral i les de sol·licitud, reconeixement i percepció de les prestacions per desocupació, a través dels acords que s'adopten en Conferència Sectorial i dels convenis de col·laboració a què s'arriben, en aplicació del que preveuen els articles 5 i 6 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. En eixe marc es fixarà la connexió dels processos de gestió i dels sistemes d'informació relacionats; la col·laboració en l'execució de les activitats; la comunicació de la informació necessària per a l'exercici de les respectives competències; la prestació integrada de servicis als demandants d'ocupació sol·licitants i beneficiaris de prestacions per desocupació, i l'aplicació d'intermediació, de mesures d'inserció laboral i de plans de millora de l'ocupabilitat i de comprovació de la disponibilitat del collectiu.

Disposició addicional primera. *Identificació del Servici Públic d'Ocupació Estatal.*

L'Institut Nacional d'Ocupació passa a denominar-se Servici Públic d'Ocupació Estatal, conserva el règim jurídic, econòmic, pressupostari, patrimonial i de personal, així com la mateixa personalitat jurídica i naturalesa d'or-

rganisme autònom de l'Administració General de l'Estat, amb les peculiaritats previstes en esta llei.

D'acord amb l'anterior, totes les referències que en la legislació vigent s'efectuen a l'Institut Nacional d'Ocupació o a les seues funcions i unitats han d'entendre's realitzades al Servei Públic d'Ocupació Estatal.

Disposició addicional segona. *Empreses de treball temporal.*

Les empreses de treball temporal ajustaran la seua activitat al que estableix la normativa reguladora d'estes.

Disposició addicional tercera. *Col·laboració en matèria d'informació amb els servicis públics d'ocupació.*

Tots els organismes i entitats de caràcter públic i privat estaran obligats a facilitar al Servei Públic d'Ocupació Estatal i als Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes totes les dades que els siguen sol·licitades en relació amb el compliment dels fins que els són propis, respectant el que estableix la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Disposició addicional quarta.

Els programes finançats a càrrec de la reserva de crèdit establida en el seu pressupost de gastos, l'execució del qual afecte un àmbit geogràfic superior al d'una comunitat autònoma sense que implique la mobilitat geogràfica dels desocupats a treballadors participants en estos, podran ser gestionats pel Servei Públic d'Ocupació Estatal quan necessiten una coordinació unificada i amb l'acord previ entre el Servei Públic d'Ocupació Estatal i les comunitats autònomes en què vagen a executar-se els esmentats programes.

Disposició addicional quinta. *Pla integral d'ocupació de Canàries.*

Considerant la situació econòmica, social i laboral de Canàries, donada la seua condició de regió ultraperifèrica derivada de la seua insularitat i llunyania reconeguda per l'article 138.1 de la Constitució i per l'article 299.2 del Tractat de la Unió Europea i, respecte de les ajudes dels fons estructurals, per l'article 3.1 del Reglament (CE) núm. 1260/1999 del Consell, de 21 de juny de 1999, amb vista a incrementar l'ocupació en el seu territori, l'Estat podrà participar en el finançament d'un Pla integral d'ocupació que es dotarà, de forma diferenciada, en l'estat de gastos del Servei Públic d'Ocupació Estatal, per a la seua gestió directa per la dita comunitat autònoma, no integrat en la reserva de crèdit a què es referix l'article 13.e) d'esta llei i que serà independent de l'assignació dels fons d'ocupació d'àmbit nacional, regulats en l'article 14, que li corresponga.

Disposició transitòria primera. *Entitats que col·laboren en la gestió de l'ocupació.*

Les entitats que a l'entrada en vigor d'esta llei col·laboren amb els servicis públics d'ocupació mantindran esta condició d'acord amb la normativa en virtut de la qual es va establir la col·laboració, fins que no es desenvolupe reglamentàriament un nou règim de col·laboració amb els servicis públics d'ocupació. Esta regulació establirà els requisits mínims de les entitats per a col·laborar

en la gestió, sense perjudi del desenvolupament que en cada comunitat autònoma puga fer-se'n.

Disposició transitòria segona. *Gestió de polítiques actives pel Servei Públic d'Ocupació Estatal.*

El Servei Públic d'Ocupació Estatal gestionarà les polítiques actives d'ocupació relatives a la intermediació i col·locació en el mercat de treball, foment d'ocupació en l'àmbit estatal, formació professional i contínua, mentre la gestió d'esta no haja sigut objecte de transferència a les comunitats autònomes.

Disposició transitòria tercera.

Mentres subsistisquen les actuals taxes d'ocupació i de desocupació respecte de la població activa femenina, els poders públics hauran d'organitzar la gestió de les polítiques actives de tal forma que el col·lectiu femení es beneficie de l'aplicació d'estes polítiques en una proporció equivalent al seu pes en el col·lectiu dels desocupats.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que s'oposen al que estableix esta llei i, expressament, els articles vigents de la Llei 51/1980, de 8 d'octubre, Bàsica d'Ocupació.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Esta llei es dicta a l'empara del que estableixen els apartats 1.1a, 1.7a i 1.17a de l'article 149 de la Constitució. L'article 13.e) es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.13a de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació reglamentària.*

S'autoritza el Govern per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per a l'aplicació i desplegament d'esta llei.

Disposició final tercera. *Recursos del Sistema Nacional d'Ocupació.*

A fi d'assegurar el compliment dels fins del Sistema Nacional d'Ocupació, els poders públics, en l'àmbit de les seues respectives competències, vetllaran perquè els servicis d'ocupació creats en esta llei estiguen dotats amb el personal que en cada moment resulte necessari per a l'exercici de les funcions que la llei els encomana.

Disposició final quarta. *Convenis de col·laboració entre el Servei Públic d'Ocupació Estatal i els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes per al finançament de gastos compartits, corresponents a la gestió estatal de prestacions per desocupació que no impliquen l'ampliació del cost efectiu traspassat a les comunitats autònomes.*

De conformitat amb els principis propugnats en esta llei sobre cooperació i col·laboració entre els Servicis Públics d'Ocupació de les comunitats autònomes i el Servei Públic d'Ocupació Estatal, el Servei Públic d'Ocupació Estatal finançarà, a càrrec del seu pressupost, els gastos compartits que eventualment puguen produir-se en la xarxa d'oficines d'ocupació de titularitat traspassada a les comunitats autònomes, imputables a la prestació de servicis del personal gestor de les prestacions per desocupació.

El finançament d'estos gastos, que tindrà caràcter ocasional, no implicarà l'ampliació del cost efectiu dels mitjans traspassats a les comunitats autònomes de la competència de la gestió realitzada per l'Institut Nacional d'Ocupació en l'àmbit del treball, l'ocupació i la formació, s'articula a través de convenis de col·laboració, en els quals es determinarà l'aportació econòmica del Servei Públic d'Ocupació Estatal corresponent als gastos compartits, derivats de la gestió de les prestacions per desocupació en l'àmbit territorial de les comunitats autònomes.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 16 de desembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23103 *LLEI 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local.* («BOE» 301, de 17-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots el qui vegen i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 149.1.18a de la Constitució atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a establir les bases del règim jurídic de les Administracions públiques. Esta competència es va materialitzar, pel que fa a l'Administració local, amb la promulgació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (en avant LRBRL), sense perjudici de l'existència d'altres normes bàsiques en altres textos normatius, com ocorre amb alguns dels preceptes del Reial Decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

La LRBRL va seguir substancialment el model tradicional d'Administració local espanyola, especialment pel que fa als municipis, i això es fa patent en aspectes tan rellevants com el sistema organicofuncional o les competències de les entitats locals. La dita llei, d'altra banda, ha sigut objecte de nombroses reformes parcials, la més important d'estes, sens dubte, la realitzada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, dins de les mesures per al desenvolupament del Govern local, impulsades pel Govern de la Nació en el marc del denominat «Pacte Local».

Singularment, hi ha dos àmbits en què la LRBRL es va vore ràpidament desbordada per les exigències d'una vida local dinàmica i rica, profundament influïda per les importants transformacions socials, econòmiques i culturals que han experimentat els municipis espanyols durant les últimes dècades: el model organicofuncional, llastat per una percepció corporativista de la política local, i el rígid uniformisme, que conté tots o la major part dels municipis, amb independència de la seua demografia i complexitat, com a organitzacions mereixedores d'un tractament jurídic uniforme.

Pel que fa al primer dels àmbits indicats, l'esmentada Llei 11/1999 va modificar de manera substancial la distribució d'atribucions entre els òrgans necessaris, de manera que s'enfortien les funcions gestores i executives dels presidents de les entitats locals, a fi d'aconseguir una major eficàcia i agilitat, i, com a contrapès, es milloraven els mecanismes de control en mans del Ple. Esta reforma es va complementar amb les d'altres lleis, i singularment amb la de la Llei Orgànica 5/1985, de 19 de juny, del Règim Electoral General, que va millorar substancialment el disseny de la moció de censura i va introduir en l'àmbit local la denominada «moció de confiança».

Amb això, es va superar una de les grans deficiències de la LRBRL, i l'experiència positiva de l'aplicació de la reforma del règim local de 1999, demostra que el camí més encertat és aprofundir en la mateixa línia, de manera que s'aconseguisquen simultàniament dos objectius:

1r. Atendre la necessitat d'un lideratge clar i diàfan davant de la societat, la qual cosa exigeix executius amb gran capacitat de gestió per a actuar ràpidament i eficaçment.

2n. Respondre a l'exigència d'un debat polític obert i creatiu sobre les principals polítiques de la ciutat, així com aprofundir en el control de l'acció d'un executiu reforçat, la qual cosa implica que el Ple desenvolupe les seues potencialitats deliberants i fiscalitzadores.

En segon lloc, el règim local espanyol s'ha caracteritzat tradicionalment, com ja s'ha destacat, per un excessiu uniformisme, hereu del model continental d'Administració local en què s'inserix de manera evident. Esta tendència ha suposat que, amb l'excepció del denominat règim de Consell obert, propi dels municipis de molt escassa població, haja existit i existisca essencialment un règim comú, que, amb escasses singularitats que tenen en compte la dimensió demogràfica, configura un model organicofuncional substancialment semblant per a tots els municipis, i és pràcticament igual per a aquells que a penes superen els 5.000 habitants com per a aquells que tenen uns quants centenars de milers i inclús milions.

II

D'este uniformisme s'han ressentit singularment les majors ciutats espanyoles, que reclamen un règim jurídic que els permetta fer front a la seua enorme complexitat com a estructures politicoadministratives. De fet, el govern urbà no ha rebut fins ara un tractament específic suficient en el nostre ordenament jurídic, com a conseqüència d'eixe tradicional tractament unitari que ha caracteritzat el nostre règim local. En la legislació de règim local del sistema polític anterior es preveia la possibilitat d'un règim especial de Carta, que va quedar pràcticament inèdita, establint-se no obstant això, per mitjà de Lleis especials de 1960 i de 1963, els règims especials de Barcelona i Madrid respectivament, que no contenien realment grans innovacions, i es van limitar, substancialment, a reforçar la figura de l'alcalde, a crear la figura dels delegats de servici, a consagrar la divisió territorial en districtes i a realitzar certs retocs en el règim financer.

L'establiment del sistema democràtic a Espanya, i la instauració del denominat «Estat de les Autonomies», va comportar un repartiment competencial en matèria de règim local en què l'Estat es reserva la legislació bàsica en la matèria, corresponent a les comunitats autònomes la legislació de desplegament. En este context, la LRBRL, com ja s'ha destacat, d'una banda, manté el tradicional criteri uniformista del nostre règim local, i si bé preveu la possibilitat de règims especials, no en